

DELEGATURA UOKiK w KATOWICACH

Katowice, dnia 24.07.2006r.

RKT-430-04/06/MI

DECYZJA Nr RKT – 51/2006

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172; Dz.U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 25.05.2006r. postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Andrzeja T. prowadzącego działalność gospodarczą jako: P.W. „TOP-GAS”, Opole,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. Na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Andrzeja T. prowadzącego działalność gospodarczą jako P.W. „TOP-GAS” w Opolu **karę pieniężną** w wysokości 3 859,80 PLN (słownie złotych: trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt dziewięć 80/100), co stanowi równowartość 1000 euro (słownie: tysiąca euro), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.
- II. Na podstawie art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 75 tej ustawy postanawia się obciążyć Andrzeja T. prowadzącego działalność gospodarczą jako P.W. „TOP-GAS” w Opolu kosztami przeprowadzonego postępowania i zobowiązać w/w przedsiębiorcę do zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 33,50 PLN (słownie złotych: trzydzieści trzy 50/100).

Uzasadnienie

W dniu 20.07.2005r. w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Organem Antymonopolowym”) zostało wszczęte z urzędu pod sygnaturą RKT-61-83/05/MI postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia, czy została wykonana prawomocna Decyzja Prezesa Urzędu Nr RKT-20/2005 z dnia 24.03.2005r. Mocą przedmiotowej decyzji uznano za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej też dalej „ustawą antymonopolową”) bezprawne działania Andrzeja T. prowadzącego działalność gospodarczą jako: P.W. „TOP-GAS” w Opolu (zwanego dalej „Przedsiębiorcą”) polegające na:

1. niewywiązywaniu się z wynikającego z ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U. Nr 22, poz. 271 z późn. zm.) obowiązku informowania konsumentów na piśmie – przy zawieraniu umów poza lokalem przedsiębiorstwa – o przysługującym im prawie odstąpienia od umowy bez podania przyczyn poprzez złożenie na piśmie stosownego oświadczenia w terminie 10 dni od daty jej zawarcia,

2. stosowaniu w pkt 3 umów zawieranych z konsumentami postanowienia, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, i które brzmi następująco: *W przypadku rezygnacji lub ograniczenia zlecenia, które jest traktowane jako odstępstwo od umowy, zgodnie z art. 394 Kodeksu Cywilnego Zobowiązań, kwota gwarancyjna (zadatek) nie jest zwracana (25% wartości robót przepada na rzecz wykonawcy)*, oraz nakazano zaniechania ich stosowania.

W toku postępowania wyjaśniającego w sprawie kontroli wykonania w/w decyzji, pismem z dnia 20.07.2005r. Organ Antymonopolowy zwrócił się do Przedsiębiorcy na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów o przedstawienie wzorców umownych aktualnie stosowanych przy zawieraniu z konsumentami umów poza lokalem przedsiębiorstwa, przedstawienie trzech przykładowych umów ostatnio zawartych z konsumentami w oparciu o te wzorce, wskazanie liczby umów zawartych z konsumentami w oparciu o aktualnie wykorzystywane w obrocie wzorce umowne oraz przedstawienie aktualnie wykorzystywanego wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa (karty nr 6-6 verte). Przedmiotowe pismo przesłane zostało na następujące adresy (karta nr 6 verte):

- [...] Opole [...] (który zgodnie z wpisem do ewidencji działalności gospodarczej Prezydenta Miasta Opola jest miejscem wykonywania przez Przedsiębiorcę działalności gospodarczej) (karta nr 13);
- [...] Opole [...] (który zgodnie z wpisem do ewidencji działalności gospodarczej jest miejscem zamieszkania Przedsiębiorcy) (karta 13);
- [...] Opole [...] (który – zgodnie z twierdzeniem Przedsiębiorcy – jest jego aktualnym miejscem pobytu) (karta nr 19).

W dniu 26.07.2005r. Organ Antymonopolowy otrzymał zwrot przesyłki poleconej kierowanej na pierwszy z w/w adresów z adnotacją: *Adresat nieznan* (karta nr 7). W dniu 10.08.2005r. otrzymano również zwrot drugiej z w/w przesyłek poleconych z adnotacją Poczty Polskiej o następującej treści: *Adresata nie zastano. Awizo włożono do skrzynki na korespondencję; Awizowano powtórnie 01.08.05; Zwrot. Nie podjęto w terminie* (karta nr 8). Przesyłka wysłana na trzeci z podanych powyżej adresów została natomiast doręczona w dniu 22.07.2005r., co potwierdza pismo Poczty Polskiej – Centrum Usług Pocztowych Oddział Rejonowy w Katowicach z dnia 28.04.2006r. (karta nr 17).

W związku z brakiem odpowiedzi na w/w wezwanie, dnia 11.08.2005r. ponownie zwrócono się do Andrzeja T. prowadzącego działalność gospodarczą jako P.W. TOP-GAS w Opolu o przekazanie informacji i dokumentów niezbędnych do ustalenia, czy wykonał on Decyzję Nr RKT-20/2005. Zawierające ponaglenia przesyłki poleczone za zwrotnym potwierdzeniem odbioru przesłano na adres zamieszkania przedsiębiorcy (Opole [...]) oraz na adres wskazany przez przedsiębiorcę jako aktualny adres jego pobytu (Opole [...]) (karty nr 9-9 verte). Dnia 02.09.2005r. otrzymano zwrot pierwszej z w/w przesyłek z adnotacją: *Awizowano powtórnie. Zwrot. Nie podjęto w terminie* (karta nr 11). Druga przesyłka została natomiast doręczona w dniu 16.08.2005r., czego dowodem jest zwrotne potwierdzenie jej odbioru (karta nr 10).

Z uwagi na fakt, iż pomimo doręczenia ponaglenia wezwania, ponownie nie uzyskano żądanych informacji i dokumentów, Organ Antymonopolowy zdecydował o wystosowaniu do Przedsiębiorcy kolejnego wezwania. Zostało ono przesłane w dniu 23.09.2005r. listem poleconym na adres pobytu przedsiębiorcy tj. [...] Opole (karty nr 12-12 verte). Z pisma Poczty Polskiej z dnia 28.04.2006r. wynika, iż przesyłka ta została przedsiębiorcy doręczona do rąk własnych w dniu 27.09.2005r. po uprzedniej awizacji (karta nr 18). Również w tym przypadku przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Organu Antymonopolowego.

W związku z powyższym w dniu 13.02.2006r. podjęto ostateczną próbę uzyskania od Przedsiębiorcy informacji i dokumentów niezbędnych w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Do Przedsiębiorcy po raz czwarty wystosowano wezwanie w trybie art. 45

ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które przesłane zostało listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres jego pobytu (karty nr 15-15 verte). Z potwierdzenia odbioru w/w przesyłki wynika, iż została ona doręczona Andrzejowi T. w dniu 17.02.2006r. (karta nr 16). Również to pismo pozostało bez odpowiedzi ze strony Przedsiębiorcy.

W związku z powyższym w dniu 25.05.2006r. Postanowieniem Nr 1 zostało wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Andrzeja T. prowadzącego działalność gospodarczą jako: P.W. „TOP-GAS” w Opolu kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Organ Antymonopolowy na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (karty nr 1-2). W dniu 30.05.2006r. Przedsiębiorca odebrał zawiadomienie o wszczęciu przedmiotowego postępowania (karta nr 22). Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości ustosunkowania się do postawionego mu zarzutu.

W toku przeprowadzonego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej otrzymano od Pierwszego Urzędu Skarbowego w Opolu *Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2005* złożone przez Pana Andrzeja T., w którym zawarta jest informacja o wysokości uzyskanego przez niego w 2005 roku przychodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (karty nr 24-26 verte).

Organ antymonopolowy zważył, co następuje.

I. Stosownie do art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów *Przedsiębiorcy i związki przedsiębiorców są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu*. Przyznanie Organowi Antymonopolowemu uprawnień do domagania się od przedsiębiorców i ich związków informacji i dokumentów wynika z faktu, iż wykonuje on liczne zadania w interesie publicznoprawnym, które w pewnej mierze są nadrzędne w stosunku do ochrony interesu prywatnoprawnego profesjonalnych uczestników obrotu gospodarczego. Realizacja tych zadań wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców, którego brak utrudnić lub wręcz uniemożliwić może ich realizację.

Obowiązek przedstawienia informacji i dokumentów na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ciąży na przedsiębiorcach zarówno w toku postępowań antymonopolowych i w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i w toku postępowań wyjaśniających. Każdy przedsiębiorca ma obowiązek przekazania żądanych przez Organ Antymonopolowy informacji i dokumentów w pełnym zakresie i w wyznaczonym terminie. Informacje te powinny być prawdziwe, rzetelne oraz udzielane w terminie wskazanym przez Organ Antymonopolowy.

Zgodnie z art. 45 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, żądanie przedstawienia informacji i dokumentów kierowane do przedsiębiorcy przez Organ Antymonopolowy powinno zawierać: wskazanie zakresu informacji i okresu, którego dotyczą, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W uzasadnieniu do wyroku z dnia 07.04.2004r. sygn. akt III SK 31/2004 Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Niedopełnienie przez przedsiębiorcę obowiązku wynikającego z art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zagrożone jest karą pieniężną, o której mowa w art. 101 ust. 2 pkt 2) tej ustawy. Zgodnie z tym przepisem Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną stanowiącą równowartość od 1 000 do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Na możliwość nałożenia

przedmiotowej kary nie ma wpływu okoliczność, czy przedsiębiorca nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku umyślnie, czy nieumyślnie.

Jak już podniesiono obowiązek przekazywania informacji i dokumentów na żądanie Organu Antymonopolowego dotyczy między innymi przedsiębiorców. Za przedsiębiorcę – stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów – uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.) stanowi, iż przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą jest natomiast w myśl art. 2 przedmiotowej ustawy m.in. zarobkowa działalność handlowa i usługowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Nie ulega wątpliwości, iż Andrzej T. prowadzący działalność gospodarczą jako P.W. TOP-GAS w Opolu jest osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Uczestnik postępowania zarejestrowany jest w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Opolu pod numerem [...], a przedmiotem jego działalności jest zakładanie stolarki budowlanej, wykonywanie instalacji centralnego ogrzewania, wentylacyjnych, wodno-kanalizacyjnych i gazowych, wykonywanie pozostałych instalacji budowlanych, sprzedaż detaliczna bezpośrednia wykonywana poza siecią sklepową oraz transport drogowy towarów pojazdami uniwersalnymi. Andrzej T. prowadzący działalność gospodarczą jako P.W. „TOP-GAS” w Opolu posiada zatem przymiot przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z czym zobligowany jest do przekazywania na żądanie Organu Antymonopolowego informacji i dokumentów na podstawie art. 45 ustawy antymonopolowej.

Jak wskazano powyżej Organ Antymonopolowy czterokrotnie, tj. pismami z dnia 20.07.2005r. (karta nr 6), 11.08.2005r. (karta nr 9), 23.09.2005r. (karta nr 12) oraz z dnia 13.02.2006r. (karta nr 15), wzywał przedsiębiorcę do przekazania informacji i dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia, czy została wykonana prawomocna Decyzja Nr RKT-20/2005 z dnia 24.03.2005r. Wszystkie w/w pisma zostały przedsiębiorcy prawidłowo doręczone odpowiednio dnia 22.07.2005r. (karta nr 17), 16.08.2005r. (karta nr 10), 27.09.2005r. (karta nr 18) i 17.02.2006r. (karta nr 16). Wszystkie wezwania spełniały również wymogi określone w art. 45 ust. 2 ustawy antymonopolowej. W ich treści precyzyjnie określono zakres żądanych informacji i dokumentów oraz okres, którego one dotyczą, wskazując, iż przedsiębiorca zobowiązany jest przedstawić aktualnie wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami wzory umów, przedstawić przykładowe umowy zawarte z ich wykorzystaniem, podać liczbę umów zawartych od momentu wprowadzenia aktualnie wykorzystywanych wzorców do obrotu oraz przedstawić aktualnie wręczany konsumentom wzór odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa. Określono również termin na udzielenie odpowiedzi, który w pierwszym przesłanym do Przedsiębiorcy wezwaniu wynosił 7 dni od daty jego otrzymania, natomiast w kolejnych pismach ponaglających został skrócony do 3 dni. W pismach kierowanych do Andrzeja T. sprecyzowany został również cel żądania; określono, iż żądane informacje i dokumenty niezbędne są do prowadzonego przed Prezesem Urzędu postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia, czy została wykonana prawomocna Decyzja Nr RKT-20/2005 z dnia 24.03.2005r. nakładająca na Przedsiębiorcę obowiązek zaniechania stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określonych w art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej. Jednocześnie w treści wszystkich pism zamieszczono pouczenie, iż nieudzielenie informacji bądź udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd może spowodować nałożenie kary pieniężnej, o której mowa w art. 101 ust. 2 pkt 2) ustawy antymonopolowej.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy bezsporne jest, iż pomimo prawidłowego doręczenia pism, w których Organ Antymonopolowy precyzyjnie określił zakres stawianego żądania, Przedsiębiorca nie przesłał w wyznaczonych terminach wymaganych informacji i

dokumentów. Należy podkreślić również, iż z punktu widzenia nałożenia kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kluczowe znaczenie ma kwestia przydatności (niezbędności) żądanych przez Organ Antymonopolowy informacji dla celów prowadzonego postępowania. Przedstawiane na podstawie art. 45 ustawy antymonopolowej informacje powinny być bowiem faktycznie konieczne (niezbędne) do prowadzonego postępowania. Kara pieniężna za nieudzielenie informacji zasadniczo nie może być nałożona, jeżeli określone informacje objęte żądaniem Organu Antymonopolowego są oczywiście nieprzydatne na potrzeby prowadzonego postępowania (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego z dnia 19.11.1992r., sygn. akt XVII Amr 24/92). W niniejszym przypadku bezspornym jest, że informacje, o przekazanie jakich zwrócił się Organ Antymonopolowy, były niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Dokonanie oceny, czy przedsiębiorca wykonał nakaz określony decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-20/2005 z dnia 24.03.2005r. było możliwe tylko po ustaleniu treści aktualnie zawieranych przez niego umów oraz treści stosowanych wzorów odstępień od umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa wręczanych konsumentom.

W tym stanie rzeczy należy uznać, iż nałożenie na Andrzeja T. prowadzącego działalność gospodarczą jako P.W. „TOP-GAS” w Opolu kary pieniężnej na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Organ Antymonopolowy na podstawie art. 45 w/w ustawy jest w pełni uzasadnione. Należy podkreślić, iż opisane zachowanie przedsiębiorcy przyczyniło się do długotrwałości wskazanego w tej decyzji postępowania wyjaśniającego. W związku z nieotrzymaniem informacji i dokumentów, o jakie Organ Antymonopolowy wystąpił w toku prowadzonych czynności przez długi okres nie było możliwości podjęcia merytorycznego rozstrzygnięcia w przedmiocie sprawy i ustalenia, czy Przedsiębiorca wykonał Decyzję Nr RKT-20/2005 z dnia 24.03.2005r.

Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Organ Antymonopolowy może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną stanowiącą równowartość od 1 000 do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 115 ustawy antymonopolowej wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy antymonopolowej, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs waluty euro wg Tabeli Nr 252/A/NBP/2005 z dnia 30.12.2005r. wyniósł 3,8598 zł. W związku z tym minimalna wysokość kary, jaka może zostać nałożona w niniejszym przypadku wynosi 3 859,80 zł (słownie: trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych 80/100), a maksymalna wysokość kary, to 192 990 000 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt dwa miliony dziewięćset dziewięćdziesiąt tysięcy złotych).

Kary nakładane na mocy art. 101 ust. 2 pkt 2) ustawy antymonopolowej są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi uczestnika postępowania. Są to sankcje o charakterze prewencyjnym, represyjnym i dyscyplinującym za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej. Mają one na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorcy. Orzeczone kary powinny więc stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania. Jej nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji.

Ustalając wymiar kary pieniężnej kierowano się wskazówkami zawartymi w art. 104 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że przy ustalaniu wysokości kary należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów tej ustawy. W niniejszym postępowaniu Przedsiębiorca przez okres około 6 miesięcy ignorował wezwania Organu Antymonopolowego do przedstawienia

informacji i dokumentów. Przedsiębiorca nie starał się wyjaśnić przyczyn nieudzielenia informacji, nie zwrócił się również do Organu Antymonopolowego z prośbą o prolongatę terminu na udzielenie odpowiedzi bądź o dodatkowe wyjaśnienia odnośnie zakresu i celu żądania. Ustalając wymiar kary nakładanej na Andrzeja T. wzięto pod uwagę rodzaj naruszenia, jakiego dopuścił się ten przedsiębiorca. Pomimo prawidłowego doręczenia pism, Przedsiębiorca z premedytacją nie przesłał żądanej odpowiedzi, lekceważąc kierowane do niego wezwania, co uniemożliwiło sprawne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Przy określaniu wysokości kary zważono również, iż Przedsiębiorca dopuścił się już wcześniej naruszenia przepisów ustawy antymonopolowej, czego dotyczy przywołana Decyzja Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-20/2005z dnia 24.03.2006r. Ustalając wysokość kary uwzględniono też finansowe możliwości Przedsiębiorcy, kierując się wysokością osiągniętego przez niego w 2005 r. przychodu.

W świetle powyższych okoliczności Organ Antymonopolowy ustalił wysokość kary na kwotę 3 859,80 zł (słownie złotych: trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt dziewięć 80/100), co stanowi równowartość 1000 euro (słownie: tysiąc euro). Zdaniem Organu Antymonopolowego wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia Przedsiębiorcy i współmierna do jego możliwości finansowych. Nałożona kara powinna pełnić funkcję represyjną, a więc stanowić reperkusję za naruszenie przepisów ustawy antymonopolowej oraz prewencyjną tak, aby zapobiec wystąpieniu podobnych naruszeń w przyszłości.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono jak w punkcie I sentencji decyzji.

II. Stosownie do art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów w/w ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 75 w/w ustawy, Organ Antymonopolowy rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Andrzeja T. prowadzącego działalność gospodarczą jako P.W. „TOP-GAS” w Opolu zostało wszczęte z urzędu. W jego wyniku stwierdzono, że Przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie przedstawiając informacji i dokumentów żądanych przez Organ Antymonopolowy na podstawie art. 45 w/w ustawy, w wyniku czego nałożona została kara pieniężna określona w art. 101 ust. 2 pkt 2) ustawy antymonopolowej. Kosztami niniejszego postępowania są dla Organu Antymonopolowego wydatki w wysokości 33,50 PLN związane z prowadzoną w toku postępowania korespondencją. W związku z tym postanowiono obciążyć Andrzeja T. kosztami przeprowadzonego postępowania w wysokości 33,50 PLN (słownie złotych: trzydzieści trzy 50/100).

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie II sentencji decyzji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie II niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania cywilnego przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral